

Ens veurem diumenge

written by Aida Àngel | 12 de novembre de 2016

L'independentisme ha fet un pas de gegant aquests darrers anys. Ha deixat de ser reaccionari per passar a ser "propositiu". És una passa de gegant, ja que aquest canvi ha implicat que ara és l'independentisme qui porta la batuta del relat, no el qui hi reacciona.

Després de fer aquest canvi de mentalitat és quan hem viscut els moments més àlgids de l'independentisme i que ens han permès avançar. Les consultes populars, les Diades, la Consulta del 9N... Fins arribar a tenir una majoria independentista al Parlament el 27S.

Però per aconseguir aquestes fites, durant el trajecte que anem recorrent, hi ha cites que no tothom valora amb la importància que tenen i sense les quals no hauríem avançat el procés. Aquesta setmana, el 13 de novembre, tenim un exemple d'aquest tipus de cites. La setmana que fa precisament 2 anys de la consulta del 9N, les principals entitats del país ens convoquen a una concentració sota el lema "Per la democràcia defensem les nostres institucions".

Però, per què costa veure la importància d'aquestes cites? Per respondre a aquesta pregunta enllaço amb una conversa que vaig tenir amb un company el dia de la Diada (salutacions, Josep). Vam parlar de quina metàfora podria assemblar-se més al procés que vivim. Ell em va dir: "Ara mateix estem en un viatge de tren mirant per la finestra i fa estona que veiem el mateix tipus de paisatge". Em va sorprendre molt la seva resposta i des que me la va explicar me la vaig fer meva.

Fa uns mesos que malgrat van succeint esdeveniments, són semblants els uns als altres. Només cal veure la pluja de sentències del TC contra la voluntat del poble de Catalunya i la reacció de la ciutadania vers a aquestes. Hem tingut tantes

sentències en contra i tan seguides, que ens hi acostumem, malgrat que sigui igual d'indignant la primera que l'última. I aquesta és la metàfora del tren. Estem fent un llarg viatge i no ens aturem, el tren segueix endavant, però el paisatge que veiem per la finestra no varia, fa estona que veiem els mateixos tipus d'arbres i muntanyes. Fa estona que veiem les mateixes sentències, la mateixa feina a fer (ampliar majoria social), el mateix argumentari... Fa estona que veiem el mateix i fa estona que perdem la perspectiva del que realment anem recorrent. En canvi, si en lloc de mirar per la finestra del tren, mirem el nostre gps, veiem que des que el vam agafar, hem recorregut molt de trajecte.

Demà diumenge, 13 de novembre, a les 12 del migdia a les Fonts de Montjuïc, tenim una cita important, defensar la democràcia i els nostres representants. Malgrat que el paisatge per la finestra sembli el mateix, seguim avançant i per fer-ho, cal demostrar-ho. Igual que exigim als nostres representants pas ferm, unitat i saviesa, també han de notar la nostra escalfor quan fan la feina per la qual s'han elegit. També hem de mostrar-los que no estan sols i que seguim amb força costat d'ells.

Per això, ens veurem diumenge.